

ЗН
публичностна н
всички съветници
05.04.2023г.

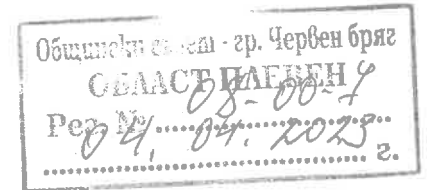
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ ПЛЕВЕН

№ АК-02-36 (2)

Само по е-поща/е-обмен.

04.04.2023 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ЧЕРВЕН БРЯГ
Г-Н ПЕТЬО КОСТОВ

ДО
КМЕТА НА ОБЩИНА ЧЕРВЕН БРЯГ
Д-Р ЦВЕТАН КОСТАДИНОВ

Относно: Решение №841 по Протокол №45 от 24.03.2023г.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КОСТОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КОСТАДИНОВ,**

Приложено Ви изпращам Моя Заповед № РД-29-02 от
04.04.....2023г. за връщане за ново обсъждане на Решение №841, поради нарушение на
материалноправни разпоредби за приемането му.

Общински съвет – Червен бряг следва да преразгледа решението си, в съответствие с
приложимата нормативна рамка.

С уважение,

ИВАН ПЕТКОВ

Областен управител на Област Плевен

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ ПЛЕВЕН

ЗАПОВЕД

№ ~~80~~-29.02

гр. Плевен, 04.04.2023г.

На основание чл. 32, ал. 1 във връзка с чл. 31, ал. 1, т. 5 от Закона за администрацията и чл. 45, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация

В Р Ъ Щ А М

за ново обсъждане в общински съвет – Червен бряг Решение № 841 от 24.03.2023 г., с което общински съвет Червен бряг е решил:

РЕШЕНИЕ №841

Общински съвет Червен бряг ...

РЕШИ:

I. Всички инвеститори за изграждане на ФЕЦ да внасят авансово за предварително съгласие от 24 месеца по 15 лева на декар на година.

II. ... не приема внесеното с вх.№... .. предложение ...

МОТИВИТЕ ЗА ТОВА СА СЛЕДНИТЕ:

С уведомително писмо с вх. № АК-02-36(1)/29.03.2023г. на председателя на общински съвет – Червен бряг, в изпълнение на разпоредбите на чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА, на Областния управител на област с административен център Плевен е предоставен препис на Протокол №45/24.03.2023г. Съгласно правомощията на областния управител, регламентирани в чл. 31, ал. 1, т. 5 и чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията /ЗА/, във връзка с чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА, последният има компетенцията да извърши служебен и цялостен контрол за законосъобразност на предоставените административни актове.

Решение № 841 от 24.03.2023г., има два диспозитива, първият касае утвърждаване на такса, която се дължи от потенциални инвеститори за изграждане на фотоелектрически централи (ФЕЦ), а вторият е свързан с правомощията на ОбС да приема решения за предварително съгласие за промяна на начина на трайно ползване и учредяване на права върху поземлени имоти, съгласно разпоредбите на чл.25, ал. 3, ал.4, ал.5 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи. По същество вторият диспозитив сочи, че предложението на вносителя – не се приема, като това може да се приравни на липса на решение. Така или иначе, тази част на решението – също стои извън рамките на настоящото изложение. Решението, в частта по т. I., е издадено от административен орган на местното самоуправление, който има общата законова делегация да утвърждава плащания на различни такси и цени на услуги, но в конкретния случай, приетото решение се явява – извън кръга на неговите правомощия. Принципно, взетото решение от колективния орган, е прието при участие на необходимия брой общински съветници и същото е подкрепено от нормативно определения брой съветници, но това стои извън конкретиката на настоящата проверка.

Предмет на т.І. от Решение №841 е въвеждане на задължение за заплащане на сума в определен размер за определена площ (15 лева на декар за година), обхваната от инвестиционно намерение за изграждане на ФЕЦ. Сумата се дължи авансово при депозиране на предложение за даване на предварително съгласие за промяна предназначението на имоти публична общинска собственост, представляващи по начин на трайно ползване – пасище, мера, както и даване на предварително съгласие за учредяване на възмездно право на строеж на юридическо лице, както и още предварителни съгласия за други действия, необходими за

осъществяване и процедиране на предложението. Предвид начинът на въвеждане на това задължение за плащане – то може да се категоризира като такса. Правната теория има няколко дефиниции, чрез които се прави разлика между задълженията за парични вземания към публично-правни субекти, които помагат да се направи разликата между данък, такса, глоба и т.н. Според най-разпространените определения, таксата се определя като: установено от закона плащане във връзка с някаква конкретно развивана дейност; или – плащане, свързано с някаква дейност на публичния орган. Същият извод може да се направи от практиката на Конституционният съд, където е застъпен извода, че предназначението на държавните такси (по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДТ), е като плащане в полза на бюджета от конкретно физическо или юридическо лице заради това, че е предизвикало действието на държавен орган в свой интерес или му е предоставена искана услуга. Предвид това, за целите на настоящата проверка, решението е възприето от Областния управител, като такова, което въвежда такса за лицата желаещи да получат предварително съгласие по чл.25 от ЗСПЗЗ.

Внесеното предложение, от Кмета на общината, е по повод заявен интерес от търговско дружество за реализиране на инвестиционно намерение – изграждане на ФЕЦ в землището на населено място от община Червен бряг. На заседание на постоянната комисия към ОбС - Червен бряг по финансово-стопанска политика и бюджет, е било предложено това допълнение към предложението. Кое то допълнение, по същество, няма общо с конкретното предложение, доколкото същото създава един универсален механизъм за това плащане, видно от тълкуването на формулировката: „*Всички инвеститори...*”. За да се придаде такова общо и всеобхватно действие на такава такса то тя трябва да намери отражение в съответния подзаконов нормативен акт, какъвто е наредбата за определянето на размерите на таксите и цените на услугите в съответната община.

Особено важно е да се подчертае, че въвеждането на дадена такса трябва да е законово обосновано, т.е. трябва да има съответната нормативна основа, съдържаща се в горе-стоящ нормативен акт. Това е т.нар. принцип на законоустановеност на данъците и таксите, регламентиран в чл.60, ал.1 от Конституцията на Република България и потвърден в чл.6, ал.1, буква „к” от ЗМДТ. Предвид съществуващата регламентация на тази дейност – не се откриват текстове в приложимото законодателство (в частност ЗМДТ и ЗСПЗЗ), които да регламентират задължението на лицата да заплащат такава такса. Да, наистина в чл.25, ал.1, изр. второ от ЗСПЗЗ се допуска общинските съвети да въведат такса за ползването на общински пасища и мери, приходите от която се ползват за тяхното поддържане. Това обаче няма връзка с така въведената такса. Нещо повече – таксата, приета с решение №841 не предполага никакви действия от страна на административните органи, освен тези, които законът, така или иначе, ги задължава да извършат. Нормата на чл.25, ал.5, или другите относими, от ЗСПЗЗ не въвежда изискване за заплащане на такса за да се приеме решението от общинския съвет. Това означава, че липсва законоустановеност на таксата за предварително съгласие по чл.25 от ЗСПЗЗ, при което – такава такса се явява незаконосъобразно въведена от административния орган.

От изказванията в проведените дебати, може да се направи извод, че тази такса се въвежда с оглед „*блокирането*” на тези земи. Тук следва да се отчете обстоятелството, че тези поземлени имоти - следва да не са необходими в настоящия си вид. Поради това законът (чл.25, ал.5, изр. второ in fine от ЗСПЗЗ) изисква - да не е налице недостиг от земи за нуждите на животновъдството (т.е. тези земи да не са необходими за нуждите на животновъдните стопани в землището на конкретното селище, за тези на територия на други селища от общината, или дори от съседни общини). Ето защо тези земи се категоризират и назовават като пустеещи. Още повече, че предварителното съгласие е начална стъпка в дълъг процес по реализацията на инвестиционното намерение. Реално инвеститорът, до учредяването на ограничените вещни права върху тези имоти – не ги ползва. Ето защо не следва да се уважи мотивът, че общината е лишена от евентуални приходи от тези площи. Това е така поради двете причини посочени по-горе – земята е пустееща и не е необходима на местните животновъди, а също така - липсва реално ползване от страна на инвеститора.

Друг порок на приетото решение е – несъобразяването с чл.7, ал.1 от ЗМДТ. Когато се определя дадена такса, Законът за местните данъци и такси регламентира, че същите се определят на база принципът за разходооправданост, или иначе казано – размерът на таксата се определя въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата (чл.7, ал.1 от ЗМДТ). Към настоящото решение липсва анализ, който да формулира необходимостта от това, таксата да е именно в определеният размер от 15 лева на декар. Така фиксирана таксата е в размер значително по-висок от таксите определени с Решение № 825, прието с Протокол №44 от 28.02.2023г. за ползване на пасища, мери (10 лв./дка) и ливади (11 лв./дка).

В заключение ще посоча, че така регламентирана таксата нарушава принципа формулиран в чл.3, ал.3 от Законът за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност: „При административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност административните органи и органите на местното самоуправление не могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане на целите на закона.“. Под термина административен контрол, ЗОАРАКДС разбира: „контролът, упражняван от административни органи, чрез: 3. издаване и отказване на разрешения и удостоверения за извършване на отделна сделка или действие от лица, които извършват или възнамеряват да извършват стопанска дейност;“ (чл. 1, ал.4, т.3). Видно от начина на формулиране на таксата от 15 лева на декар, липсва оправданост и тя не може да се счете, че способства за постигане целите на закона.

С оглед гореизложеното считам, че Решение № 841 по Протокол №45 от 24.03.2023 г. на Общински съвет – Червен бряг е незаконосъобразно, поради нарушение на материално-правните разпоредби при неговото приемане и по конкретно – чл.61, ал.1 от Конституцията, чл.6, ал.1, б. „к“ и чл.7, ал.1 от ЗМДТ, чл.25, ал.5 от ЗСПЗЗ, чл.3, ал.3, във вр.чл.1,ал.4,т.3 от ЗОАРАКСД. Ето защо на основание чл. 45, ал. 4, изр. второ, предл. първо от ЗМСМА, във връзка с чл.146, т.4 от АПК - същото следва да бъде върнато за ново обсъждане в Общински съвет – Червен бряг.

Общински съвет – Червен бряг, съгласно сроковете, посочени в ЗМСМА, следва да приеме решение в съответствие с нормативната уредба на Република България.

Протокол № 45 от 24.03.2023 г. на Общински съвет – Червен бряг е получен в Областна администрация – Плевен с писмо с наш вх. № АК–02–36(1)/29.03.2023г., което обуславя срок за произнасяне на Областен управител на област Плевен по чл. 32, ал. 2, пр.1-во от Закона за администрацията, във връзка с чл. 45, ал.6 от ЗМСМА до 05.04.2023г. включително.

Настоящата заповед да се връчи на Председателя на Общински съвет – Червен бряг, на Кмета на Община Червен бряг.

ИВАН ПЕТКОВ

Областен управител на област Плевен

